

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Title:

Letter from
Abraham, Lotte
to
Simonsen, David

Sender:

(Berlin, Germany)

Recipient: Simonsen, David

(København, Denmark)

Resource type: text

Extent: 4 pp.

Languages: da

1922-05-10

Id: dsa_aba-amz_0107.tif

Related:

Berlin, den 10. 1922.

Kære Hen og Fru Professor!

Hvis man har levet lidt at skrive et længere Brev, er det vist ikke saa lett anvendt at begynde med "jag så" "sprachlos". Men jeg kan dog sige, at faktisk har været det, nemlig i Søndags, den Gang jeg fik deres dejlige Present gennem deres Kasse. Ja, kære Hen og Fru Professor, jeg ved dog ikke endnu, hvad jeg skal sige og hvordan jeg skal takke dem for den fine Oke Alkohol, som være såmindelig Bemærking. Tusend, tusind Tak! Men hvordan har de har faaet at vide, at jeg havde Fødselsdag? Jeg havde næppe tænkt, at der foruden min Onkel nogen vilde vide noget om min Fødselsdag. Og saa kom jeg i Søndags Formiddags ud til deres Sæde, og sadt der et hel Fødselsdagsbord, deres Bombonier, fra Hen og Fru Dr. Hollander en Bog fra Wilhelm Raabe og Blouster fra Birnau. Man sendte mig et Par meget smukke Skindbøger og Lena Sedins "Lykkepen" af (hvordan var det endnu, af "eller "fra") Philippidan. Ja det Fødselsdage under Indtrykket af Glæden at have saa gode og kære Venner. Om Aften var Fru Dr. Hollander her os.

Der sker endnu Væder i disse Tider. Ved de, hvem der i forrige Uge klokken 9 om Aften ringede mig op og endnu samme Aften bestille mig til et Skravemøde i Hotel Bristol? Hver Julius Hollander,

han de var blest for sin egen sygdom i det de skulde komme til Danmark, som han vil.

som oplevede sig her 1/2 dag, og som nu efter 3/4 Aar pludselig huskede, at jeg levede endnu. Men jeg var nu alligevel glad for det, desuden, hvor han dog ligesom kom fra Aarhus og jeg kunde snakke lidt med ham om København og dens Beboere.

Min Onkel har det desværre slet ikke godt. Tuden er ikke bleven bedre endnu. Vi har konsulteret de første Læger og Professorer her i Berlin. De siger alle det samme. Lægen med Tuden er i og for sig slet ikke slemt. Det varer bare temmelig længe. Men er han i den Grad ude med Nerven, at det trækker Lægen længere og længere ud. Det er en Læge Melancholi, som - som Lægen siger - vil være en Tid og saa gaa over. Og saa staaer man ved Siden af og kan ikke hjælpe. Der er kommet, at han allerede i en hel Tid (maade i 3 Uger) (kun over, naar han faar Morphinum, hvad der dog heller ikke kan være godt for ham, og er jeg saa bange for, at det vil blive meget ondt, at vænne ham dette af igen. Lægen siger altid igen: Adspækket, men de de fleste af Uværene er rigtige, er Lægen ikke saa nemt. - Jeg havde bedt min Onkels Lægerinde fra Breslau til at komme, og har hun nu ogsaa været her i 8 Dage, men i Dag rejser hun igen. Hun kunde dog heller ikke hjælpe min Onkel. Jeg har taget (if. min Onkels Onkel) en Sygeplejerske, saa at han ikke er saa slemt, naar jeg er paa Kontoret, og er hun meget dygtig.

For i det og frem endnu de hjerteligste hilsener fra dem altid meget hengslede og færdige hilsener.

11/5. 1922.

Brevet er ikke gaaet afsted endnu, og saa skal jeg paa en lidt
med dem endnu. Jeg skal dog fortælle dem om noget
gladere endnu, og der ligger vist ingenling mere, end at
jeg fortæller dem lidt om det. Men er virkelig et saadant
Menneske, i hvis Nærværelse man saa blive glad, selv om
Skemaingen har været meget uheldig for. Deres gamle Næve
Klaus Jacob er en Rødtænder og er vi allesammen meget
stolte paa ham. Jeg tror nok, de bliver meget beundret,
naar de kommer og ser ham nu. —

Bogen "Egkøben" læser jeg med stor Interesse. Hvor
er det morsomt, naar man hender saa lidt en Bude
og hele Huset, de spiller! —

Jeg kommer herover igen, her Tre Professor hører jeg,
at de har mistet deres gamle Bøger. Det gør mig saa
meget ondt og forstirer jeg dem med hjertelige Medfølelse.

Det bliver nu dog ikke noget sige sig med Brevet.
Jeg jeg har dog saa meget lyst at paa en lidt endnu
med dem. Men jeg ved ikke, det gaar alligevel det
ikke med Skemaingen i Bag. Derfor siger jeg for i dag
dem endnu en hjertelig Tak for alt, og er mest
de hjerteligste Vilene

Deres hjertelig hængsme
Lotte Holten

Skulle de tilfældig om May,
vilde jeg være dem meget taknemmelig,
om de vilde lige hende. Brevet vil hende
gaa først afsted i Mogen.

Ved en ganske lykkelig, at mine Brev bliver dekkede og dekkede.
Jeg forstod mig det ikke mere paa at spise. Men nu
kommer de snart, og da skal jeg, naar de har Tid til det,
fortælle dem alting nuværende.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk